

A MESTER ÉS PAPJA KÖZÖTTI SZOROS KAPCSOLAT

(1. rész)

Szentatyánk, Benedek pápa közel két hónappal ezelőtt lezárta a **Papság Évét**. Számomra és paptársaim számára nagy jelentőségű volt ez az esztendő. Különleges alkalmakat hozott számunkra, hogy újra és újra közelítsünk ahhoz, aki bennünket külön-külön, más és más módon hívott az Ő követésére.

Különféle személyek vagyunk, különféle adottságaink vannak az Úrtól, különféle dolgok foglalkoztatnak, stb., és mégis mindannyiunknak egy és ugyanazon feladata és célkitűzése van: közelebb, közelebb nap mint nap az Úrhoz, a bennünket hívó Mesterünkhöz. Szent Pál apostol tanítása segít bennünket a kijelölt ösvényen haladni szívünkben őrizve irányító, buzdító szavait:

"Ne hasonljatok a világhoz, hanem gondolkodástokban megújulva alakuljatok át, hogy felismerjétek, mi az Isten akarata, mi a helyes, mi a kedves előtte és mi a tökéletes...

senki se becsülje magát a kelleténél többre, hanem józanul gondolkodjatok, mindenki az Istentől neki juttatott hit mértéke szerint...

aki a prófétálást kapta, tegyen tanúságot a hit szerint, aki tisztséget kapott, töltsse be tisztségét, aki tanító, tanítson, aki a buzdítás ajándékát kapta buzdítson, aki jótékonykodik, tegye egyszerűségben,

aki előljáró, legyen gondos,

aki irgalmasságot gyakorol, tegye örömet....

Szeressetek tettetés nélkül, irtózzatok a rossztól, ragaszkodjatok a jóhoz...

A buzgóságban ne lankadjatok, legyetek tüzes lelkűek: AZ ÚRNAK SZOLGÁLTOK.

A reményben legyetek derűsek, a nyomorúságban béketűrők, az imádságban állhatatosak...

Áldjátok üldözőiteket, áldjátok és ne átkozzátok...

Azokkal, akik örülnek, örüljétek, és a sírókkal sírjátok...

Éljétek egyetértésben. Ne legyetek fennhéjázók, hanem alkalmazkodjatok az egyszerű emberekhez.

Ne legyetek magatokkal eltelve.

Rosszért rosszal senkinek ne fizessetek. Törekedjétek arra, ami jó minden ember szemében...

Ne engedd, hogy legyőzzön a rossz, inkább te győzd le a rosszat jóval...." (Rom. 12,...)

Miért idézem szent Pál leveleiből pont ezt a részt? Jó kérdés. Harminchét esztendővel ezelőtt június 19-e hajnalán, pappá szentelésünk előtt néhány órával felébredtem és a felkelő nap aranysárga sugarai a szoba falán megpihentek, madarak énekét hallottam, s a Szentírást az éjjeliszekrényről levéve kinyitottam, és kértem Jézust, hogy ott nyissam ki, ami egész papi életem irányvonala lesz. Nem néztem a könyvre csak kinyitottam és szemem pont erre a részre tekintett.

Azóta minden lelkigyakorlatom alkalmából, minden rekollekciós napon elolvasom lassan, odafigyelve, hogy ne a szavakat, hanem az értelmét véssem újra és újra a szívembe.

Azt gondolom, hogy Szent Pál apostol ezen üzenete, elsősorban hozzánk papokhoz szól: szól a szívünkhöz, a lelkünkhöz, az akaratunkhoz, amikor papi életünket akarjuk tökéletesebben élni, amikor igyekszünk magunkat közelebb és közelebb vinni Jézus Urunkhoz, hogy erősebb és erősebb kapcsolat fűzzön bennünket ahhoz, akit ezek és ezek vallottak meg szenvedéseikkel, vérükkel Mesterüknek: férfiak, nők, fiatalok, gyermekek...

Július végén, augusztus elején a liturgikus naptár hozzánk hozza ezeket a szenteket, és bennünket papokat is serkentenek arra, hogy magunkba nézzünk, és választ adjunk Mesterünk hozzánk szegezett kérdésére: **"SZERETSZ ENGEM?"**

Erre a kérdésre csak személyesen tudunk válaszolni. Tőlünk papoktól nem csak naponta kérdi ezt a kérdést a Mesterünk, de mindig:

amikor jobban törődünk önmagunkkal, mint azokkal, akikhez küldve vagyunk,
 amikor több figyelmet fordítunk futó dolgokra, amik nem igazán része papi szolgálatunknak,
 amikor jobban aggódunk a "holnap" miatt, mint a ránbízottakon való mai gondoskodáson,
 amikor magányosan hagyjuk a Mestert a tabernákulumban, nem osztva meg Vele saját
 magányosságunkat,
 amikor nem látogatjuk meg Jézust a betegágyakon,
 amikor nem ...,
 amikor nem ...,
 amikor nem ...,
 amikor nem

A Mester akkor is el jön hozzánk, amikor mi nem ...
 A Mester akkor is beszél hozzánk, amikor mi nem ...
 A Mester akkor is hallgatja szavainkat, amikor mi nem ...
 A Mester akkor is velünk érez, amikor mi nem ...
 A Mester akkor is bízik bennünk, amikor mi nem ...
 A Mester akkor is szeret bennünket, amikor mi nem ...
 A Mester akkor is törődik velünk, amikor mi nem ...
 A Mester akkor is....., amikor mi nem ...
 A Mester akkor is....., amikor mi nem ...
 A Mester akkor is....., amikor mi ...

Újra felhangzik a kérdés: "**Szeretsz engem?**"

Van rá válaszom? Számmal vagy szívemmel?

Jézus, a Mesterünk azt mondja ma is, nekem is, többi papjának is:

" Aki ismeri és teljesíti parancsaimat, az szeret engem. Aki szeret engem, azt Atyám is szeretni fogja, én is szeretni fogom, és kinyilatkoztatom magam neki ... " (Jn. 14, 21.)

"Aki szeret engem, azt Atyám is szeretni fogja. Hozzá megyünk és benne fogunk lakni." (Jn. 14, 23.)

Együtt élni, együtt lakni Istennel, szoros kapcsolatot jelent. A kenyér, amelyet a Mester ad nekünk nap mint nap, az **Örök Élet Kenyere**. A bor a napi vérátömlesztés a szívünkbe.

"Aki eszi ezt a kenyeret és issza az én véremet, annak örök élete van ..."

Ez a szoros kapcsolat az Isten végtelen ajándéka nekünk **pap fiainak** és a ránk bízott **nyáj tagjainak**. Ezt a szoros kapcsolatot a megszentelő kegyelem erősíti, a szentségek használata biztosítja, imádságaink, jó cselekedeteink folyamatosan frissítik. Így ismételhjük meg mi, papjai a Mesternek, Péter apostol szavait:

"Uram, jó nekünk itt lennünk."

Jó! Nagyon jó! Mi lehetne jobb - szoros kapcsolat az Istennel, Isten egyszülött Fiával, Isten Szent Lelkével?

Ezt a kapcsolatot kell megélnünk életünk minden napján, hiszen erre a kapcsolatra lettünk és folyamatosan vagyunk hívva a véget nem érő örök életben:

" PAP VAGY TE MINDÖRÖKKÉ..."

Sokszor énekeltük és énekeljük: **Uram Jézus légy velünk,
 Mi egyetlen örömünk ...
 Nálad nélkül keserűség
 Itt a földön életünk ...**

Ez így igaz. De Jézusnak is van egy hasonló éneke hozzám, hozzánk papjaihoz:

**Fiam,(Péter, Antal, Gábor, stb) légy Velem,
Én papfiam, gyermekem,
Nálad nélkül kevesbedik
Földön osztott kegyelmem ...**

Jézus, a Mesterünk minden nap, minden éjszaka rendelkezésünkre áll. Éjjel nappal hívhatjuk Őt, csengőszó nélkül.

Soha sincsen házon kívül,
soha sincsen szabadnapon,
soha nem halasztja el a megadott gyűlés időpontját,
sohasem túl foglalt,
sohasem fáradt,
sohasem álmos,
sohasem alszik. (Orvosi szempontból insomnia= álmatlanság az egyetlen diagnózisa.)

Ott van, ahol vagyok, ott van, ahol vagyunk papjai. Jézus, a mi Mesterünk ott van és ott segít, ahol szükségünk van rá. Sohasem hagy magunkra és ezt Ő maga mondta és mondja. Kétség tehát nincs. Szavai Isten szavai, segítő kezéből Isten segítsége, szerető szívéből Isten szeretete árad reánk, pap fiaira.

Szent Pál apostolhoz hasonlóan nekünk is el kell jutnunk, meg kell tapasztalnunk, meg kell élnünk a Mesterünkkel való szoros kapcsolatunkat, akik nap mint nap megjelenítjük őt a szentmiséinkben az oltáron, szívünkbe fogadjuk Szent Vérének az üdvösség kelyhéből és alázatosan, hálás szívvel, újra és újra ismétljük, amit Jézus tőlünk papjaitól elvár, amit Pál apostollal mi is kell, hogy érezzünk, mondjunk:

"ÉLEK, DE MÁR NEM ÉN, HANEM KRISZTUS ÉL ÉNBENNEM" (Galata 2,20.)

Imádsággal, papi áldással, szeretettel:

Jelinek Antal